

ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ

ਸੁਖਬੀਰ ਸੋਨਾ

ਤੈਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਦਾ
ਚਾਹੇ ਗਲੀ 'ਚ ਰੱਬ ਤੁਰਿਆ ਫਿਰੇ।

ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ

ਸੁਖਬੀਰ ਸੈਨਾ

@Writer

ਪੰਜਾਬੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ

PUNJABI LIBRARY

www.PunjabiLibrary.com

psb

PREET SINGH BHAINI
PUBLICATION

ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ

Sajjan Chale Gaye

By

Sukhbir Sona

Mob : +91 6239536663

Instagram : @sukhbir_sona

Published on : 04 March 2024

ਮੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ

ਬੀ ਪ੍ਰੋਟੀਕੀਕਲ
 ਅਸਮਾਨ 'ਚ ਮੇਰੀ ਏਨੀ
 ਵਾਕਬੀ ਨਹੀਂ
 ਕਿ
 ਤੇਰੇ ਲਈ ਤਾਰੇ ਤੋੜ ਲਿਆਵਾਂ
 ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਦੱਸ ਤੈਨੂੰ
 ਕਿਹੜਾ ਫੁੱਲ ਚਾਹੀਦੈ?

ਤਤਕਰਾ

1.	ਦੈ ਸ਼ਬਦ	07
2.	ਭੂਮਿਕਾ	09
3.	ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ	12
4.	ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ	14
5.	ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲੋਂ ਮਿੱਠਾ	16
6.	ਚਿੜੀਆਂ	17
7.	ਨਾਨਕ ਦੀ ਨਗਰੀ	19
8.	ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ	21
9.	ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਰੰਗ	22
10.	ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਪੱਤਝੜ	25
11.	ਸੁਰਮੇ ਵਾਲੀ ਅੱਖ	27
12.	ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਦਰਿਆ	28
13.	ਹੰਝੂ ਦਾ 'ਲਾਜ	30
14.	ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਤਾਜ	31
15.	ਸ੍ਰਾਤਮਹੱਤਿਆ	32
16.	ਟੁੱਟ-ਭੱਜ	34
17.	ਇਸ਼ਕ 'ਚ ਕੀ ਉਮੀਦਾਂ ਰੱਖਾਂ	35
18.	ਉਲਝਣ	36
19.	ਹੁਸਨ ਦੀ ਮਾਰ	37

20.	ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ	38
21.	ਭੋਰ ਭੋਰ ਖੁਵਾਵਾਂ	39
22.	ਦਸਮ ਦਵਾਰ	40
23.	ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੁੱਛਣਾ	41
24.	ਬੇਚੈਨੀ	42
25.	ਜ਼ਖਮੀ ਦਰਿਆ	43
26.	ਇਕ ਬੰਨੇ	45
27.	ਲੀਰਾਂ ਤੇ ਟਾਕੀਆਂ	46
28.	ਨੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਗਾਹਾਂ	47
29.	ਮੋਹ	48
30.	ਮੌਸਮੀ ਪਰਿੰਦੇ	50
31.	ਸਿਓਂਕ ਲੱਗ ਗਈ	51
32.	ਸੰਗ	52

ਦੇ ਸ਼ਬਦ

ਨਜ਼ਰੀਏ ਦਾ ਬੜਾ ਫ਼ਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਛੇ(6) ਦੇ ਅੰਕ ਨੂੰ ਛੇ(6) ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੌਂ(9)। ਹਾਂ ਪਰ ਜਗ੍ਹਾ ਪਲਟਣ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਨੇ। ਛੇ(6) ਨੌਂ(9) ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨੌਂ(9) ਛੇ(6)। ਇਵੇਂ ਹੀ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੋ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮੁੰਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੇਸਤ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦੀ। ਖ਼ਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਬੀ. ਏ ਕਰਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਨਾਟਕ ਖੇਡਦੇ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੁਖਬੀਰ, ਜਸ਼ਨ, ਮਨਦੀਪ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈਆਂ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਨਾਲ ਨਾਟਕ ਖੇਡਦੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੁੰਡਿਆਂ ਜਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ, ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੇਸਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮਨਦੀਪ ਤੇ ਜਸ਼ਨ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਕੱਲਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਉਥੇ ਹੀ ਸੁਖਬੀਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ। ਬੀ. ਏ. ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੇ ਫਿਰ ਐੱਮ. ਏ. ਦੇ ਦੋ ਸਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਖਬੀਰ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਉਹ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਨਸਾਨ ਤੋਂ।

ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਆਸ਼ਿਕ ਤੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਖਬੀਰ ਆਪਣੀ ਨਵੇਕਲੀ, ਵਿਅੰਗਮਈ ਤੇ ਹਾਸ ਰਸੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀਨਾ ਚੀਰ ਜਜ਼ਬੇ, ਠਹਿਰਾਵ, ਪਿਆਰ, ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਹੌਸਲੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਬੜੀ ਹੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਸੁਖਬੀਰ ਦੀ ਸਮਝ ਤੇ ਰਮਤੇਪਨ ਦਾ ਹਰ ਕੋਈ ਆਸ਼ਿਕ ਹੈ ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਬਚਣਾ ਕਿਵੇਂ ਮੁਨਕਿਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਸੁਖਬੀਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਚੋਂ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ

ਉਤਾਵਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਗੱਲਾਂ, ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ, ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਗੁਰਜਿੰਦਰ, ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਵਰਗੇ ਸ਼ਾਇਰ, ਲੇਖਕ ਵੀ ਸੁਖਬੀਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋਣੇ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਸੁਖਬੀਰ ਦੀ ਹਸਤੀ, ਸਾਦਗੀ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ਬਦ ਥੋੜੇ ਪੈ ਜਾਣ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਨਾ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੰਦਨਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਵਣਜਾਰਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਖ਼ਾਸ ਲੋਕਾਂ 'ਚੋਂ ਹਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਬੀਰ ਮੁਹੱਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇਸਤ। ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੀ ਇਸ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ।

“ਕੈਣ ਦੇਖੇ ਚੜਤੇ ਢਲਤੇ ਸੂਰਜ ਕੇ ਤੁਮ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੇ ਸੁੰਦਰ ਹੋ” ਸੁਖਬੀਰ

ਇਸ਼ੀਕਾ

ਭੂਮਿਕਾ

ਸੰਘਰਸ਼ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਕੀ ਬਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ? ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਯੂਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਗਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਸਪਰ ਹਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ? ਆਪਣੇ ਆਸ ਪਾਸ ਝਾਤੀ ਮਾਰੇ ਦੇਖੋ ਭਲਾ ਕੀ ਜੇ ਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕੀ ਉਹ ਕਾਮਯਾਬ ਹੈ? ਕੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹਾਸਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸਨੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਸ ਵਿਚ ਠਹਿਰਾਵ ਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਸਦੀ ਦੌੜ, ਉਸਦੀ ਭਟਕਣ ਰੁਕ ਗਈ ਹੈ? ਅਗਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਨਿਰਵਾਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ, ਠਹਿਰਾਵ ਆ ਜਾਣਾ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਭਟਕਣ ਦਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੀ ਨਿਰਵਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ।

ਅਗਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਯੂਦ ਹੀ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਗਰ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਕੀ ਥਾਂ ਹੈ ਭਲਾ?

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਬੁੱਧ, ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਯੁੱਗ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਜਿਹੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸੁਖਬੀਰ। ਜਿਸਨੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਥ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੇੜ

ਸਕਦੇ। ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਨੇ। ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਮਹਿਬੂਬ ਨੂੰ ਰੱਬ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਂਅ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਂਅ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ..

ਤੈਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਦਾ

ਚਾਹੇ ਗਲੀ 'ਚ ਰੱਬ ਤੁਰਿਆ ਫਿਰੇ।

ਮਹਿਬੂਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਨਸਾਨ ਮੈਂ ਕੋਈ ਆਮ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਨਿੱਕੀ ਉਮਰ 'ਚ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਨਸਾਨ ਮੈਂ ਆਮ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਯੁਗ ਪੁਰਸ਼ ਦਾ ਨਾਂਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ ਆਮ ਇਨਸਾਨ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੜਾ ਹੀ ਅਲਬੇਲਾ, ਤਬੀਅਤ ਦੀ ਤਰਲਤਾ ਤੇ ਸੁੰਤਰਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸੱਚਮੁਚ ਹੀ ਕੋਈ ਯੁਗ ਪੁਰਸ਼ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿਚਲੇ ਅਲੰਕਾਰ, ਬਿੰਬ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਨ ਤੇ ਐਸਾ ਛਾਪ ਛੱਡਦੇ ਨੇ ਕਿ ਆਦਮੀ ਬਦੇ ਬਦੀ ਉਸਦੀ ਹਸਤੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਵੀ ਕੁਝ ਉਸਦੀਆਂ ਐਸੀਆਂ ਹੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਪਾਠਕ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬਦੇ ਬਦੀ ਉਸ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦੇਣਗੀਆਂ ਤੇ ਪਾਠਕ ਸੁਖਬੀਰ ਦੀਆਂ ਨਵੇਕਲੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਤਸੁਕ ਰਹਿਣਗੇ।

ਅੱਜ 4 ਮਾਰਚ 2024 ਨੂੰ ਸੁਖਬੀਰ ਸੇਨਾ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇਸਤ ਇਸ਼ੀਕਾ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੈ ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁਹੱਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਕਾਰਨ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਮੈਂ ਅੱਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਹਾਲ ਤੱਕ

ਸੁਖਬੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਤਾਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸਰਪਰਾਈਜ਼ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ। ਇਸ਼ੀਕਾ ਤੇ ਸਾਹਿਬਜੀਤ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸੁਖਬੀਰ ਦੀਆਂ ਜੋ ਚੋਣਵੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਖਬੀਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਟੁੰਬਣਗੀਆਂ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਮਿੱਤਰ, ਯੁਗ ਪੁਰਸ਼ ਸੁਖਬੀਰ ਸੇਨਾ ਜੀ ਨੂੰ ਜਨਮਦਿਨ ਮੁਬਾਰਕ ਤੇ ਮੇਰੇ, ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਇਸ਼ੀਕਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪਿਆਰ ਸਵਰੂਪ ਤੇਹਫ਼ਾ ਧੰਨਵਾਦ।

ਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਭੈਣੀ

ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ

ਹੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ , ਰੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ,
 ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ,
 ਤੂੰ ਦੁੱਖ ਵੀ ਮੌਜ ਨਾਲ ਮਾਣਦਾ ਏ,
 ਤੂੰ ਸੁੱਖ ਵੀ ਮੌਜ ਨਾਲ ਮਾਣਦਾ ਏ,
 ਤੂੰ ਕਦੇ ਮਿੱਟੀ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇਂ,
 ਕਦੇ ਤੂੰ ਹੋਜੇ ਰੱਬ ਦੇ ਹਾਣ ਦਾ,
 ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਮਰਦਾ ਆਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ,
 ਮੇਰੇ ਕੋਲੋ ਮੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ,
 ਹੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਰੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ,
 ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ

ਮੈਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਭਰ ਦੇਵੇਂ,
 ਜਦ ਗੱਲਾਂ ਚਾਰ ਕੁ ਕਰ ਦੇਵੇਂ,
 ਤੂੰ ਆਪ ਤਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਆਸ਼ਿਕ ਏ,
 ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜੀਣ ਦਾ ਵਰ ਦੇਵੇਂ,

ਜੀਅ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰੱਬ ਘੇਰ ਕੇ ਬਹਿ ਜਾਵਾਂ,
ਪਰ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖਲੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ,
ਹੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਰੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ,
ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ

ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੋਲ

ਤੇ ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਪੈਂਦੇ ਸੀ ਹੌਲ

ਤੇ ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ

ਸਭ ਸਫਾਈਆਂ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ

ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਕੁਝ ਨਾ ਬੋਲ

ਤੇ ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ

ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੋਲ..

ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਾ ਬਚਿਆ ਪੱਲੇ ਮੇਰੇ

ਓ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀ ਅਨਮੋਲ

ਤੇ ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ

ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੋਲ..

ਚੰਨ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਦੇ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ
 ਫਿਰ ਗਏ ਧੂੜਾਂ 'ਚ ਰੋਲ
 ਤੇ ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ
 ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੋਲ..

ਹੁਣ ਕਿਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਾਂ
 ਦਿਲ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ
 ਗੰਢਾਂ ਇਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਖੋਲ
 ਤੇ ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ
 ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੋਲ..

ਹੈ ਹੋਰ ਵੀ ਚਿਹਰੇ ਵਿਚ ਜ਼ਹਾਨ ਦੇ
 ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ ਮੈਂ ਹੋਰ
 ਜੇ ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ
 ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੋਲ
 ਤੇ ਸੱਜਣ ਚਲੇ ਗਏ।

ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲੋਂ ਮਿੱਠਾ

ਕਦੇ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲੋਂ ਮਿੱਠਾ

ਕਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਨਾਲੋਂ ਕੈੜਾ ਨੀਂ

ਕਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾਲ

ਕਦੇ ਰਾਈ ਵਾਂਗ ਥੋੜਾ ਨੀਂ

ਕਦੇ ਆਸਤਿਕ ਹੋਜੇ ਕਦੇ ਨਾਸਤਿਕ ਨੀਂ

ਕਦੇ ਭੀੜ ਜਿਹਾ

ਕਦੇ ਬਹੁਤਿਆਂ 'ਚ ਇੱਕ ਨੀਂ

ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਖਾਰੇ ਸੁਮੰਦਰਾਂ ਜਿਹਾ

ਤੇ ਕਦੇ ਠੰਡੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਰਗਾ

ਸਮਝ ਤੇਰੀ 'ਚ ਨਈਂ ਆਉਣਾ ਪਤਲੇ

ਮੁੰਡਾ ਅਜੰਤਾ ਦੀਆਂ ਗੁਫ਼ਾਵਾਂ ਵਰਗਾ।

ਚਿੜੀਆਂ

ਓ ਚਿੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਏ

ਚੋਗਾ ਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਏ

ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਕਰਦਾ

ਹੱਕ ਵੀ ਜਤਾਉਂਦਾ ਏ

ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਏ

ਅੰਬਰੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਏ

ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਚੋਰੀ

ਇਸ਼ਕ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਏ

ਨਾਂਅ ਨਈਂ ਪਤਾ

ਸ਼ਾਇਦ 'ਸੋਨਾ' ਕਹਾਉਂਦਾ ਏ

ਓ ਚਿੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਏ

ਚੋਗਾ ਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਏ...

ਖੰਭਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਏ
 ਉਡਾਣਾ ਨੂੰ ਮਿਣਦਾ ਏ
 ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੰਧ 'ਚ
 ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿਣਦਾ ਏ
 ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਉਸਤਤ ਦੇ
 ਗੀਤ ਵੀ ਗਾਉਂਦਾ ਏ
 ਓ ਚਿੜੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਏ
 ਚੋਗਾ ਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਏ
 ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਕਰਦੈ
 ਹੱਕ ਵੀ ਜਤਾਉਂਦਾ ਏ।

ਨਾਨਕ ਦੀ ਨਗਰੀ

ਏ ਨਾਨਕ ਦੀ ਨਗਰੀ ਏ

ਹੋਈ ਬੇਸਬਰੀ ਏ

ਕਹਿੰਦੀ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਜੇ

ਇਹਨੇ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਸਿਲਾ

ਜੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਭਲਾ

ਤੂੰ ਚਹੁੰ ਦਿਸਾਏ ਫਿਰਕੇ

ਏ ਭਲਾ ਜਿਸਦਾ ਮੰਗਦੀ ਏ

ਏ ਓਸੇ ਨੂੰ ਡੰਗਦੀ ਏ

ਏ ਕਿਹੜੇ ਰਾਹੇ ਪੈ ਗਈ

ਸੰਦੇਸ਼ਾ ਓਂਕਾਰ ਦਾ

ਤੂੰ ਰਿਹਾ ਪੁਕਾਰ ਦਾ

ਤੇ ਏ ਧਰਮ ਫੜ ਕੇ ਬਹਿ ਗਈ

ਕਰਾਂ ਅਰਦਾਸ ਬਣਾਦੇ ਬਾਬਾ

ਸਾਡੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਗੜੀ ਏ

ਏ ਨਾਨਕ ਦੀ ਨਗਰੀ ਏ

ਬੜੀ ਬੇਸਬਰੀ ਏ

ਕਹਿੰਦੀ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮਿਲਜੇ

ਇਹਨੇ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਸਿਲਾ

ਜੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਭਲਾ

ਤੂੰ ਚਹੁੰ ਦਿਸਾਏ ਫਿਰਕੇ...

ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ

ਮੇਰੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖੋਰ ਦਿੱਤੀ
 ਤੇਰੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਵਰਦੇ ਮੀਂਹ ਨੇ
 ਉਹਦੀ ਝਲਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੰਝ ਏ
 ਅੰਬਰ ਜਿੱਤਿਆ ਜਿਵੇਂ ਪਰ ਕੁਤਰੇ ਪੰਛੀ ਨੇ
 ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਕਾਸਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁੜ ਆਇਆ
 ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਬਸ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਹੀ ਨੇ
 ਐਵੇਂ ਛਾਇਆ ਵੈਰਾਗ ਮੇਰਿਆਂ ਨੈਣਾਂ 'ਚ
 ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਛੱਡਿਆ ਘਰਦੇ ਕਿਸੇ ਜੀਅ ਨੇ
 ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਾਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸੁਕਰਾਤ ਜਿਹੇ ਬੰਦੇ
 ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ 'ਚ ਦਿੱਤਾ ਜ਼ਹਿਰ ਜਾਂਦੇ ਪੀ ਨੇ।

ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਰੰਗ

ਇਹ ਜੋ ਰੰਗ ਹੈ ਅਸਮਾਨ ਦਾ
 ਇਹ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਹੈ ਜਾਣਦਾ
 ਇਹਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸਫ਼ਰ ਨਾਨਕ ਦਾ
 ਨਾਲੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹਰ ਸਫ਼ਾ ਕੁਰਾਨ ਦਾ।

ਏਹਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਭ ਜੰਗਾਂ ਯੁੱਧ ਹੋਏ
 ਏਹਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਈ ਗੌਤਮ ਤੋਂ ਬੁੱਧ ਹੋਏ
 ਏਥੇ ਹੀ ਰਾਮ ਨੇ ਬਨਵਾਸ ਕੱਟਿਆ
 ਏਹਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੀ ਕੈਰਵ ਬੇਸੁੱਧ ਹੋਏ
 ਇਹਨੇ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਨੱਚਦੇ ਵੇਖਿਆ ਏ
 ਇਸ਼ਕ ਹੱਡਾਂ 'ਚ ਰੱਚਦੇ ਵੇਖਿਆ ਏ
 ਇਹੀ ਹੀ ਜੋ ਆਦਮ ਤੇ ਹਵਾ ਨੂੰ
 ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣ ਦਾ
 ਇਹ ਜੋ ਰੰਗ ਹੈ ਅਸਮਾਨ ਦਾ
 ਇਹ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਹੈ ਜਾਣਦਾ।

ਇਹਨੇ ਸੁਕਰਾਤ ਦੇ ਫਲਸਫੇ ਤੱਕੇ ਨੇ
 ਏਹਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਬਣੇ ਮੱਕੇ ਨੇ
 ਇਹਨੇ ਦੇਖਿਆ ਮਨਸੂਰ ਸੂਲੀ ਚੜਿਆ
 ਇਹਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਈ ਰਾਜ ਬਣੇ ਤੇ ਢੱਠੇ ਨੇ
 ਇਹਨੇ ਅੱਗ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਖੋਜ ਵੇਖੀ ਏ
 ਨਾਲੇ ਸਿਕੰਦਰ ਦੀ ਫ਼ੌਜ ਵੇਖੀ ਏ
 ਇਹਨੇ ਘੂਰ ਵੀ ਸਹੀ ਰਣਜੀਤ ਦੀ
 ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਰਬਾਬ ਰਿਹਾ ਮਾਣਦਾ
 ਏ ਜੋ ਰੰਗ ਹੈ ਅਸਮਾਨ ਦਾ
 ਏ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਹੈ ਜਾਣਦਾ।

ਰਾਂਝੇ ਦੀ ਵੰਝਲੀ ਤੇ ਮਿਰਜੇ ਦੇ ਤੀਰ
 ਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਨਾਲੇ ਤੱਕੀ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ
 ਏ ਬੜਾ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ
 ਏ ਭੋਰਾ ਨਾ ਰੋਇਆ ਜਦ ਰੋਈ ਸੀ ਹੀਰ

ਪੈੜਾਂ ਨੂੰ ਨਾਪਦਾ, ਕੋਈ ਨਾਦ ਅਲਾਪ ਦਾ
 ਏ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਘਰਾਂ ਤੇ ਦਿਲਾਂ 'ਚ ਝਾਕਦਾ
 ਜੀਅ ਕਰੇ ਗੁੰਮ ਜਾਵਾਂ ਏ ਨੀਲੱਤਣਾ 'ਚ
 ਮਿਲੇ ਮੌਕਾ ਜੇ ਗੁੰਮ ਜਾਣਦਾ
 ਏ ਜੋ ਰੰਗ ਹੈ ਅਸਮਾਨ ਦਾ
 ਏ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਹੈ ਜਾਣਦਾ।

ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਪੱਤਝੜ

ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਪੱਤਝੜ ਰਹਿੰਦੀ ਮਨ ਦੇ ਮੌਸਮ 'ਚ
 ਮੁੱਠੀ ਕੁ ਮੈਨੂੰ ਦਾਨ 'ਚ ਦੇਦੇ ਰੁੱਤ ਬਹਾਰਾਂ ਦੀ
 ਇਸ਼ਕ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਏਦਾਂ ਗਿਰਦਾ ਜਾਨਾਂ ਵਾ
 ਗਰਮੀ ਵਿਚ ਗਿਰਦੀ ਏ ਜਿਉਂ ਬਰਫ਼ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ।

ਭੇਰ ਕੇ ਮੌਸਮ ਛਿੜਕ ਦੇ
 ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਕੋਮਲ ਦੇਹੀ 'ਤੇ
 ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ
 ਵੈਰਾਗ ਰੋਕ ਲੈ ਨੀਂ
 ਭੰਨੁੰਦੇ ਅੱਜ ਮੇਰੀਆਂ ਦਾ
 ਪੀੜਾਂ ਦਾ ਅੜੀਏ
 ਜ਼ਖਮੀ ਕਰੇ ਨਦੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ
 ਓਹ ਪਾਣੀ ਸੇਖ ਲੈ ਨੀਂ
 ਮਿਲੀ ਕਦੇ ਨਾ ਜਿਹਨੂੰ

ਏ ਧੁੱਪ ਸੂਰਜਾਂ ਦੀ
ਗਹਿਰੇ ਜੰਗਲ 'ਚ ਉੱਗੀ
ਮੈਂ ਉਹ ਟਾਈ ਉਜਾੜਾ ਦੀ
ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ ਪੱਤਝੜ ਰਹਿੰਦੀ
ਮਨ ਦੇ ਮੌਸਮ 'ਚ
ਮੁੱਠੀ ਕੁ ਮੈਨੂੰ ਦਾਨ 'ਚ ਦੇਦੇ
ਰੁੱਤ ਬਹਾਰਾਂ ਦੀ।

ਸੁਰਮੇ ਵਾਲੀ ਅੱਖ

ਜਦ ਵੀ ਵੇਖ ਠੰਢ ਦਾ ਸਿਖਰ ਵੇਖ ਲੈਂਦੀ ਏ
 ਫਿਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਾਲ ਕੇ ਸੇਕ ਲੈਂਦੀ ਏ
 ਭਾਵੇਂ ਮਰਜਾਣੀ ਮਾਲਕ ਸੁਮੰਦਰਾਂ ਦੀ
 ਫਿਰ ਵੀ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਲੈਂਦੀ ਏ
 ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮੋਤੀ ਦੇ ਕੇ ਮੈਨੂੰ
 ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਆਈ ਲੈ ਰੇਤ ਲੈਂਦੀ ਏ
 ਮੇਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਰੇਲੇ ਗੋਲੇ ਤਾਂ
 ਉਹ ਅੱਖ ਦੇ ਸੁਰਮੇ ਚ ਲਪੇਟ ਲੈਂਦੀ ਏ।

ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਦਰਿਆ

ਮੈਂ ਧੁੱਪਾਂ ਪੀ ਲਈਆਂ ਸਿਖਰ ਦੀਆਂ

ਮੈਨੂੰ ਚੈਨ ਰਤਾ ਨਾ ਆਇਆ

ਮੇਰੇ ਹਿਜਰ ਦੀ ਬੇੜੀ ਡੁੱਬ ਗਈ

ਮੈਂ ਰੱਜ ਰੱਜ ਚੱਪੂ ਚਲਾਇਆ

ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਬਿਰਹੜਾ ਬਹਿ ਗਿਆ

ਜਿੰਨੇ ਸੀਨਾ ਫੂਕ ਮੁਕਾਇਆ

ਮੇਰੇ ਹੰਝੂ ਹੋ ਗਏ ਬੇਵਫਾ

ਉਹਨਾਂ ਬੰਨ੍ਹ ਭੇਰਾ ਨਾ ਲਾਇਆ

ਮੇਰੀ ਆਸ ਦੀ ਤਿੱਤਲੀ ਮਰ ਗਈ

ਜੀਹਦਾ ਦੁੱਖ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਨਾਇਆ

ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਿਆ ਸੁਕਦਾ

ਮੈਂ ਤਾਂਵੀ ਰਿਹਾ ਤਰਹਾਇਆ

ਮੇਰੇ ਪੈਰੀਂ ਕੰਢੇ ਖੁੱਭ ਗਏ

ਮੈਂ ਫਿਰ ਵੀ ਰੁੱਕ ਨਾ ਪਾਇਆ

ਮੇਰੀ ਅੱਖ 'ਚ ਕੋਲੇ ਅੱਗ ਦੇ

ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰ ਮੇਰੀ ਨੂੰ ਖਾਇਆ
 ਕਿਸੇ ਕੰਢਿਆਂ ਦੀ ਸੇਜ ਵਿਛਾ ਕੇ
 ਮੈਨੂੰ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸਵਾਇਆ
 ਕਿਸੇ ਘੋਲ ਕੇ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਰੀ ਦੇ
 ਮੈਨੂੰ ਅੱਗ ਦਾ ਟੋਟਾ ਖਵਾਇਆ
 ਫਿਰ ਜਲੀ ਜੀਭ 'ਤੇ ਜਾਲੁਮਾਂ
 ਕਾਲਾ ਲੂਣ ਹੈ ਪਾਇਆ
 ਜਿਹੜਾ ਜੀਵਨ ਫਿਰਦਾ ਵੰਡਦਾ
 ਮੈਨੂੰ ਓਹਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਰਾਇਆ
 ਉਹ ਰੱਤੀ ਭਰ ਹੀ ਦੂਰ ਸੀ ਮੈਥੇ
 ਮੈਂ ਤਾਂਵੀ ਛੂਹ ਨਾ ਪਾਇਆ
 ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਰਿਆ 'ਚ ਕਿਸੇ
 ਮੈਨੂੰ ਸਿਰ ਤੱਕ ਡੁਬਾਇਆ
 ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ
 ਮੈਂ ਬਸ ਰੋਇਆ ਤੇ ਕੁਰਲਾਇਆ
 ਬਸ ਰੋਇਆ ਤੇ ਕੁਰਲਾਇਆ

ਹੰਝੂ ਦਾ 'ਲਾਜ਼

ਤੇਰੇ ਹਰ ਹੰਝੂ ਦਾ 'ਲਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ,

ਰੋਂਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ।

ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਵੱਜੇ ਰੂਹ ਕੀਲ ਲੈਂਦਾ ਏ,

ਚੁੱਪ ਤੇਰੀ ਦਾ ਸਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ।

ਕਲਕਲ ਪਤਾ ਏ ਸ਼ਾਂਤ ਨਦੀਆਂ ਦੀ,

ਪਿੰਜਰੇ ਦੇ ਪੰਛੀ ਦੀ ਪਰਵਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ।

ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਜਾਣ ਸਕਿਆ ਮੈਂ

ਓਦਾਂ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਏ।

ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਤਾਜ

ਅਸੀਂ ਵਾਸੀ ਉੱਜੜੇ ਨਗਰਾਂ ਦੇ,
ਤੈਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਖਿਲਿਆ ਬਾਗ ਕੁੜੇ।

ਸਾਡੇ ਪੈਰੀਂ ਬਿਰਹਾ ਦੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ
ਤੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਤਾਜ ਕੁੜੇ।

ਅਸੀਂ ਧੁਨ ਹਾਂ ਓਸ ਸੰਗੀਤ ਦੀ,
ਹੈ ਜੀਹਦੇ 'ਚ ਬਸ ਵੈਰਾਗ ਕੁੜੇ।

ਕੋਈ ਨੀਂ ਆਇਆ ਵਿਹੜੇ ਸਾਡੇ,
ਥੱਕੇ ਬੋਲ ਬਨੇਰੇ 'ਤੇ ਕਾਗ ਕੁੜੇ।

ਸੁੱਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਲੇਖ ਸ਼ਾਮਾਂ ਤੀਕ,
ਰਹੇ ਉਡੀਕ ਦੇ ਆਈ ਨਾ ਜਾਗ ਕੁੜੇ।

ਸ੍ਰਾਤਮਹੱਤਿਆ

ਕਿਸ ਜੋਗੀ ਤੋਂ ਜੋਗ ਲਵਾਂ ਬਾਲ ਨਾਥ ਮੁੱਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਏ
ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਦਾ ਬਿਰਹੜਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਕੁਤਰੀ ਜਾਂਦਾ ਏ।

ਮੈਨੂੰ ਖਾਲੀ ਖਾਲੀ ਜਾਪਦਾ, ਇਹ ਜੋ ਕੁੱਲ ਜਹਾਨ
ਤੇਰੇ ਇਸ਼ਕ ਦੇ ਤੋਹਫੇ ਨੇ ਜੋ ਪੀੜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ
ਕੈਣ ਦਿਲ ਦੇ ਕੋਰੇ ਵਰਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵੈਰਾਗ ਉਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਏ
ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਦਾ ਬਿਰਹੜਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਕੁਤਰੀ ਜਾਂਦਾ ਏ।

ਏ ਕੈਸਾ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਿਆ ਮੁੜ ਦਿਨ ਨਾ ਹੋਇਆ
ਪੈਂਡਾਂ ਏਨਾ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਕਿ ਮਿਣ ਨਾ ਹੋਇਆ
ਹੈਗਾ ਸਿਰੇ ਦਾ ਬੇਵਫਾ ਤਾਂ ਵੀ ਦਿਲ 'ਚ ਉੱਤਰੀ ਜਾਂਦਾ ਏ
ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਦਾ ਬਿਰਹੜਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਕੁਤਰੀ ਜਾਂਦਾ ਏ।

ਕੈਣ ਅਸਮਤ ਲੁੱਟ ਲੈ ਗਿਆ ਮੇਰੇ ਖ਼ਾਬਾਂ ਦੀ
ਨੈਣਾਂ 'ਚ ਵਹਿ ਗਈ ਇਕ ਨਦੀ ਚਨਾਬਾਂ ਦੀ
ਖੁੱਲਾਂ ਗੱਫਾਂ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਦੇ ਕੇ ਟੁੱਕੜੀ ਜਾਂਦਾ ਏ

ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਦਾ ਬਿਰਹੜਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਕੁਤਰੀ ਜਾਂਦਾ ਏ।

ਮੈਨੂੰ ਆਸਮਾਨ ਛੋਟਾ ਜਾਪਦਾ ਮੇਰੀ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ

ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਫਿਰਦਾ ਮੰਗਦਾ ਨਦੀ ਪਿਆਸੀ ਤੋਂ

ਮ੍ਰਿਗ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਲੱਗ ਨੁੱਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਏ

ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਦਾ ਬਿਰਹੜਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਕੁਤਰੀ ਜਾਂਦਾ ਏ

ਕੋਣ ਹੈ ਜੇ ਦਿਲ ਦੇ ਕੋਰੇ ਵਰਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵੈਰਾਗ ਉੱਕਰੀ ਜਾਂਦਾ।

ਟੁੱਟ-ਭੱਜ

ਮਲੂਮ ਇਕ ਤੇ ਫੱਟ ਹਜ਼ਾਰ ਨੇ
 ਉਂਝ ਥੋੜੇ ਹਾਸੇ ਲਏ ਉਧਾਰ ਨੇ
 ਮੈਂ ਜੀਵਨ 'ਚ ਡੁੱਬ ਕੇ ਮਰ ਜਾਣਾ
 ਕੁਝ ਦਰਿਆ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਏ ਪਾਰ ਨੇ
 ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਚਾਨਣ ਨਾ ਝੱਲਦੀ ਹੁਣ
 ਇਹਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਕਿਸੇ ਅੰਧਕਾਰ ਨੇ
 ਖੇਰੇ ਕੈਸੀ ਰੁੱਤ 'ਚ ਖਿਲਿਆ ਏ
 ਫੁੱਲ ਤੋੜਿਆਂ ਤਿੱਤਲੀ ਦੇ ਭਾਰ ਨੇ
 ਨਾ ਬਹੁਤਾ ਉੱਡੇ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਤੇ
 ਯੇਧੇ ਵਕਤ ਦੇ ਅਸਮਾਨੋਂ ਲੈਂਦੇ ਉਤਾਰ ਨੇ।

ਇਸ਼ਕ 'ਚ ਕੀ ਉਮੀਦਾਂ ਰੱਖਾਂ

ਇਸ਼ਕ 'ਚ ਕੀ ਉਮੀਦਾਂ ਰੱਖਾਂ, ਜਨਮਾਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕਾਂ ਰੱਖਾਂ
ਖ਼ੇਰੇ ਕਦ ਓਹ ਤੱਕ ਲਵੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤਬੀਬਾਂ ਰੱਖਾਂ।

ਕਦ ਸੂਲੀ ਤੇ ਟੰਗ ਦੇਣਾ, ਹੁਸਨ ਓਹਦੇ ਨੇ ਡੰਗ ਦੇਣਾ
ਬੱਚਜਾ ਓਹਦੀ ਤੱਕਣੀ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਏਸਾ ਢੰਗ ਦੇਣਾ
ਲੱਗਾ ਸ਼ਾਂਤ ਨਦੀ ਜਿਹਾ ਅੰਦਰ ਦੱਬਕੇ ਚੀਕਾਂ ਰੱਖਾਂ
ਇਸ਼ਕ 'ਚ ਕੀ ਉਮੀਦਾਂ ਰੱਖਾਂ, ਜਨਮਾਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕਾਂ ਰੱਖਾਂ
ਖ਼ੇਰੇ ਕਦ ਓਹ ਤੱਕ ਲਵੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤਬੀਬਾਂ ਰੱਖਾਂ।

ਡੂੰਘੇ ਨੈਣ ਅਸਮਾਨਾਂ ਤੋਂ, ਤੇ ਤਿੱਖੇ ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਤੋਂ
ਰਹਿੰਦੀ ਏ ਇਨਸਾਨਾਂ 'ਚ ਪਰ ਪਰੇ ਏ ਇਨਸਾਨਾਂ ਤੋਂ
ਜਿਉਂ ਪੀਰ ਮਨਾਈਦਾ ਇਉਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਲੀਕਾ ਰੱਖਾਂ
ਇਸ਼ਕ 'ਚ ਕੀ ਉਮੀਦਾਂ ਰੱਖਾਂ, ਜਨਮਾਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕਾਂ ਰੱਖਾਂ
ਖ਼ੇਰੇ ਕਦ ਓਹ ਤੱਕ ਲਵੇ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤਬੀਬਾਂ ਰੱਖਾਂ।

ਉਲਝਣ

ਬਾਰਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਦਰਿਆ ਪੀ ਗਏ

ਤੇ ਪਿਆਸੀ ਮਰ ਗਈ ਧਰਤੀ

ਜਦ ਮੇਰੇ ਚੋਂ ਜੀਵਨ ਮੁੱਕ ਗਿਆ

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਓਦੋਂ ਪਰਤੀ

ਹਰ ਦਵਾ ਹਾਰੀ ਓਸ ਵੈਦ ਦੀ

ਜੋ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸ਼ਰਤੀ

ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਬੇਸਮਝੀ ਵਰਤੀ

ਕਿਸੇ ਅਕਲ ਮੇਰੀ ਹੈ ਵਰਤੀ

ਕੈਸੇ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਟੋਲੀ ਮੱਲੀ

ਜਿੰਨਾ ਰੂਹ ਖੇੜੇ ਨਾਲ ਭਰਤੀ।

ਹੁਸਨ ਦੀ ਮਾਰ

ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ !! ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਝੱਲੀ ਜਾਂਦੀ
ਹੁਸਨ ਤੇਰੇ ਦੀ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਝੱਲੀ ਜਾਂਦੀ।

ਝੱਲ ਲਵਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸੇਕੇ ਉਮਰਾਂ ਦੇ
ਬਿਨ ਤੇਰੇ ਇਹ ਬਹਾਰ ਨਹੀਂ ਝੱਲੀ ਜਾਂਦੀ।

ਬਹੁਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਉਦਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ
ਰੇਤ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਧਾਰ ਨਹੀਂ ਝੱਲੀ ਜਾਂਦੀ।

ਸਿੱਧੀ ਸੀਨੇ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਵੈਰੀ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਏ
ਪਿੱਠ ਤੇ ਵੱਜੀ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਝੱਲੀ ਜਾਂਦੀ।

ਜੱਗ ਤੋਂ ਹਾਰਾਂ ਮੈਂ ਲੱਖ ਵਾਰੀ ਹਾਰ ਜਾਵਾਂ
ਪਰ ਖੁਦ ਤੋਂ ਖੁਦ ਦੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਝੱਲੀ ਜਾਂਦੀ।

ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਝੱਲੀ ਜਾਂਦੀ
ਹੁਸਨ ਤੇਰੇ ਦੀ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਝੱਲੀ ਜਾਂਦੀ।

ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ

ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਪਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
 ਅਕਲ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
 ਖਿਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਬਹਾਰ ਆਉਣ 'ਤੇ
 ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਬੰਜਰ ਧਰਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
 ਤੂੰ ਬਥੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਲਟ ਲਈਆਂ
 ਹੁਣ ਮੈਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
 ਨਹੀਂ ਟਿਕ ਰਿਹਾ ਮੈਂ ਕੰਧ ਰੇਤ ਦੀ
 ਕਦੇ ਸਵਰਗ ਹੋ ਕਦੇ ਨਰਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
 ਰਿਹਾ ਨਾਕਾਮ, ਪਰ ਹੋਣਾ ਵੀ ਸੀ
 ਕਰ ਇਸ਼ਕੇ ਵਿਚ ਜੋ ਤਰਕ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਭੋਰ ਭੋਰ ਖੁਵਾਵਾਂ

ਨੀ ਨੀਦਾਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤੇਰੇ ਹਾਸੇ ਨੂੰ

ਹੁਣ ਪਿਆਰ ਦਾ ਘੁੱਟ ਪਿਆ ਏਸ ਪਿਆਸੇ ਨੂੰ।

ਦੁਨੀਆ ਲੱਗਦੀ ਸੋਹਣੀ, ਜੇ ਸੋਹਣਾ ਨਾਲ ਹੋਵੇ

ਠਰਦੇ ਹੋਈਏ ਠੰਡ 'ਚ, ਇਕੋ ਸ਼ਾਲ ਹੋਵੇ।

ਹੱਥੀ ਭੋਰ ਭੋਰ ਖੁਆਵਾਂ ਇਸ਼ਕ ਪਤਾਸੇ ਨੂੰ

ਹੁਣ ਪਿਆਰ ਦਾ ਘੁੱਟ ਪਿਆ ਏਸ ਪਿਆਸੇ ਨੂੰ

ਨੀ ਮੈਂ ਨੀਦਾਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤੇਰੇ ਹਾਸੇ ਨੂੰ।

ਦਸਮ ਦਵਾਰ

ਇਧਰ ਓਧਰ ਭਟਕਾਉਣ ਨਾਲੋਂ

ਇਕੋ ਬੰਨ੍ਹੇ ਲਾ ਦੇ ਬਾਬਾ।

‘ਨੇਰਾ ‘ਨੇਰਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸਮ ‘ਚ

ਇਕ ਚਾਨਣ ਦਾ ਘੁੱਟ ਪਿਆਦੇ ਬਾਬਾ।

ਜਿੰਨੇ ਸਾਰੇ ਹੈ ਧਰਤ ਅਕਾਸ਼ ਰਚੇ

ਨਾਦ ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਦੇ ਬਾਬਾ।

ਜਿਹੜਾ ਪਹੁੰਚੇ ਓਹਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ

ਅੱਜ ਓਹੀ ਨਗਮਾ ਗਾ ਦੇ ਬਾਬਾ।

ਪਾਰ ਕਰਾ ਨੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆ ਤੋਂ

ਅੱਜ ਦਸਮ ਦਵਾਰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਦੇ ਬਾਬਾ।

ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੁੱਛਣਾ

ਜੇ ਮਿਲੇ ਮਹਿਕ ਤੇਰੀਆਂ ਜੁਲਫਾਂ ਦੀ

ਫਿਰ ਗੁਲਾਬ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੁੱਛਣਾ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਪੀ ਲਏ ਨੈਣ ਘੋਲ ਕੇ ਤੇਰੇ

ਫਿਰ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੁੱਛਣਾ।

ਮਿਟੇ ਪਿਆਸ ਤੇਰੀ ਤੱਕਣੀ ਨਾਲ

ਫਿਰ ਆਬ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੁੱਛਣਾ।

ਹੁਣ ਤਾਂ ਭਿੱਜੇ ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ 'ਚ

ਹੁਣ ਝਨਾਬ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੁੱਛਣਾ।

ਬੇਚੈਨੀ

ਮੈਂ ਪਿੰਡੇ 'ਤੇ ਜੋ ਪਹਿਣੀ ਏ
ਬਸ, ਬੇਚੈਨੀ ਹੀ ਬੇਚੈਨੀ ਏ।

ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਉਜਾੜਾ ਜੋ
ਇਸ਼ਕ ਤੇਰੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

ਜੀਵਨ ਓਸ ਰਾਹ 'ਤੇ ਆਇਆ
ਜਿੱਥੇ ਲਾਭ ਨਾ ਹੀ ਹਾਨੀ ਹੈ।

ਵੇਖ ਸਿਰਜਣਾ ਕਾਦਰ ਦੀ
ਹੁੰਦੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਦੇ 'ਤਾ ਚੰਨੂ ਮੱਸਿਆ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ
ਬਸ ਮੇਰੀ ਇਹ ਕੁਰਬਾਨੀ ਹੈ।

ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਦਰਿਆ

ਜਨਮ ਕਈ ਬੀਤ ਗਏ ਮੇਰੇ

ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਉਡੀਕ ਦਾ ਹਾਂ

ਯਾਦਾਂ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦੇਣ ਨੀਂ

ਜਦ ਵੀ ਮੈਂ ਚੀਕ ਦਾ ਹਾਂ।

ਬਦਲ ਗਏ ਮਾਲੀ ਓ

ਜੋ ਫੁੱਲ ਤੋੜਣ ਨਾ ਦੋਂਦੇ ਸੀ

ਉਹ ਰੁੱਖ ਉਡੀਕ ਦੇ ਨੇ

ਛਾਂਵੇਂ ਜਿਹਦੀ ਬਹਿੰਦੇ ਸੀ।

ਸਤਰੰਗੀ ਪੀਂਘ 'ਚੋਂ ਰੰਗ ਲੈਕੇ

ਮੈਂ ਬਸ ਤੈਨੂੰ ਰੰਗਦਾ ਸਾਂ

ਸੱਜਣਾ ਤੂੰ ਚੰਨ ਤਾਰੇ ਨਈਂ

ਪੂਰਾ ਅਸਮਾਨ ਹੀ ਮੰਗਦਾ ਸਾਂ

ਦਰਦਾਂ ਦੀ ਕਿਸਤੀ ਚੱਲਦੀ
 ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਦਰਿਆ 'ਚ
 ਨਾ ਜਿਉਂਦਿਆ 'ਚ ਛੱਡਿਆ
 ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਈ ਮਰਿਆਂ 'ਚ।

ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਦੀ ਅਰਥੀ ਉੱਠੂ
 ਤੇ ਲੰਘਣੀ ਤੇਰੇ ਬੂਹੇ ਥਾਈ
 ਪਰ ਜ਼ਖਮੀ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ
 ਸਮੁੰਦਰ ਨੇ ਸਾਰ ਨਾ ਜਾਈ।

ਤਰਸ ਗਈਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵੀ
 ਤੈਨੂੰ ਹਿੱਕ ਨਾ' ਲਾਉਣ ਲਈ
 ਉੱਜੜੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਇਰ ਕੋਲ
 ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਾ ਲੁਟਾਉਣ ਲਈ।

ਇਕ ਬੰਨੇ

ਉਂਝ! ਸਾਰਾ ਜਹਾਨ ਇਕ ਬੰਨੇ
ਤੇ ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਕ ਬੰਨੇ।

ਇਕ ਬੰਨੇ ਓਟ ਤੇਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ
ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਸਮਾਨ ਇਕ ਬੰਨੇ।

ਇਕ ਬੰਨੇ ਹੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਾਣਨਾ
ਤੇ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਕ ਬੰਨੇ।

ਇਕ ਬੰਨੇ ਤੇਰਾ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਬਿੰਦੀ ਲਾਉਣਾ
ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਇਕ ਬੰਨੇ।

ਕੋਣ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰੇ
ਤੀਰ ਇਕ ਬੰਨੇ ਕਮਾਨ ਇਕ ਬੰਨੇ।

ਕੋਈ ਨਾ ਬਚਿਆ ਤੇਰੀ ਅਦਾ ਤੋਂ
ਫਕੀਰ ਇਕ ਬੰਨੇ ਸੁਲਤਾਨ ਇਕ ਬੰਨੇ।

ਲੀਰਾਂ ਤੇ ਟਾਕੀਆਂ

ਲੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਈਆਂ ਟਾਕੀਆਂ, ਅੰਤਾਂ ਦਾ ਗਰੀਬੜਾ
ਮੀਂਹ ਹੱਟਣ ਦਾ ਨਾਂ ਨਾ ਲਵੇ ਉੱਤੇ ਚੌਂਦਾ ਪਿਆ ਹੁਜ਼ਰਾ।

ਮੰਗਣ ਗਿਆ ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੀ ਹੱਥ ਲਮਕਾ ਆਇਆ
ਖ਼ੈਰਾਤ ਤੇ ਕੀ ਮਿਲਣੀ ਸੀ ਕਾਸਾ ਵੀ ਗਵਾ ਆਇਆ।

ਕੋਈ ਨਾ ਪੱਥਰ ਸਮਝ ਸਕੇ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਕੀ ਦੁੱਖੜਾ
ਲੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਈਆਂ ਟਾਕੀਆਂ, ਅੰਤਾਂ ਦਾ ਗਰੀਬੜਾ।

ਐਸੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਕਦੇ ਨਾ ਜੱਗ ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਕਰੇ
ਦਿੱਤਾ ਕੁਝ ਨਾ ਤਾਂਵੀ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਅਦਾ ਕਰੇ।

ਜੁੱਸੇ ਹੇਠ ਵਿਛਾਂ ਦੇ ਸੌਂਦਾ ਅੰਬਰ ਦਾ ਕੋਈ ਟੁੱਕੜਾ
ਲੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਈਆਂ ਟਾਕੀਆਂ, ਅੰਤਾਂ ਦਾ ਗਰੀਬੜਾ
ਮੀਂਹ ਹੱਟਣ ਦਾ ਨਾਂ ਨਾ ਲਵੇ ਉੱਤੇ ਚੌਂਦਾ ਪਿਆ ਹੁਜ਼ਰਾ।

ਨੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਗਾਹਾਂ

ਆਉਣ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਜੋ ਰਾਹਾਂ ਦੇਦੇ
ਕਰਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇਦੇ।

ਭਟਕੇ ਫਿਰਦੇ ਹਾਂ ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ
ਦਿਲ 'ਚ ਕਿਤੇ ਪਨਾਹਾਂ ਦੇਦੇ।

ਮੇਰਾ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣੇ ਨੂੰ ਜੀਅ ਕਰਦੈ
ਨੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਗਾਹਾਂ ਦੇਦੇ।

ਜਾਨ ਤਾਂ ਆਸ਼ਕ ਦੋਂਦੇ ਆਏ
ਤੂੰ ਇਤੋਂ ਕੁਝ ਅਗਾਂਹ ਦੇਦੇ।

ਇਸ਼ਕ 'ਚ ਅੰਨਿਆ ਪੀ ਲੈਣੀਆਂ
ਭਾਵੇਂ ਠੰਡੀਆਂ ਚਾਹਾਂ ਦੇਦੇ।

ਮੋਹ

ਤੇਰੇ ਮੋਹ ਨੇ ਮਾਰ ਲਿਆ
 ਜੇ ਸੀ ਰੇ ਕੇ ਕਰਾਰ ਲਿਆ
 ਓਹ ਪੂਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅੜਿਆ
 ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ 'ਤਾਰ ਲਿਆ
 ਨਾਲ 'ਨੇਰੇ ਸਾਰ ਲਿਆ
 ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਚੰਨੂ ਚੜਿਆ
 ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਹਰ ਵਾਰ ਲਿਆ
 ਨਾ ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਲਿਆ
 ਮੇਰਾ ਘੜਾ ਆਸ ਦਾ ਨਾ ਤਰਿਆ
 ਤੇਰੇ ਮੋਹ ਨੇ ਮਾਰ ਲਿਆ
 ਜੇ ਸੀ ਰੇ ਕੇ ਕਰਾਰ ਲਿਆ
 ਓਹ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਅੜਿਆ
 ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ 'ਤਾਰ ਲਿਆ
 ਨਾਲ 'ਨੇਰੇ ਸਾਰ ਲਿਆ
 ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਚੰਨੂ ਚੜਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਹਾਸਾ ਆਉਂਦਾ ਰੱਜ ਕੇ
 ਮੈਂ ਖੜੀ ਰਹੀ ਸਾਂ ਸੱਜ ਕੇ
 ਜਾਂ ਸੀ ਬੂਹੇ ਖੜਦੀ ਭੱਜ ਕੇ
 ਤੂੰ ਕਹਿ ਕੇ ਵੀ ਆਇਆ ਨਾ
 ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਹੋਗੇ ਸਾਹ ਵੇ
 ਲੈ ਲਿਆ ਉਮੀਦਾਂ ਫਾਹ ਵੇ
 ਕਿਲਾ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਢਾਹ ਵੇ
 ਤੂੰ ਹੰਝੂ ਇਕ ਵਗਾਇਆ ਨਾ
 ਕਿਉਂ ਮੂੰਹ ਮੇੜ ਬਹਾਰ ਤੋਂ
 ਕੱਚੀ ਛੱਲ ਵਰਗੇ ਯਾਰ ਤੋਂ
 ਜਾ ਲੜ ਪੱਤਝੜ ਦਾ ਫੜਿਆ
 ਤੇਰੇ ਮੋਹ ਨੇ ਮਾਰ ਲਿਆ
 ਜੇ ਸੀ ਰੇ ਕੇ ਕਰਾਰ ਲਿਆ
 ਓਹ ਪੂਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅੜਿਆ
 ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ 'ਤਾਰ ਲਿਆ
 ਨਾਲ 'ਨੇਰੇ ਸਾਰ ਲਿਆ
 ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਚੰਨੁ ਚੜਿਆ।

ਮੈਸਮੀ ਪਰਿੰਦੇ

ਮਾਏ ਨੀਂ ਕਹਿਦੇ ਇਹਨਾਂ ਮੈਸਮੀ ਪਰਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ
ਆਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹਿਣ
'ਕੱਲਿਆਂ ਨਾ ਲੱਗੇ ਮੇਰਾ ਜੀਅ ਨੀ।

ਪਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਤਾਂ ਓਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ
ਦੱਸਦੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਾਰ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਚੱਲਦਾ ਏ ਕੀ ਨੀ?

ਮੇਰੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਬਣਾਏ ਨਾ ਕਦੇ ਪੈਰ ਏਥੇ ਪਾਏ
ਦੱਸ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿੰਗੀ ਪੈਂਦੀ ਏਦਾਂ ਦੀ ਮਸਕੀ ਨੀ।

ਲੱਗਦਾ ਏ ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਭਾਲਦੇ ਨੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ
ਹੋਣ ਮੇਰੇ ਬੋਝੇ ਛਿੱਲੜਾ ਚਾਰ
ਕਦੋਂ ਦੀਆਂ ਦੋਂਦਾ ਸੀ ਨੀ।

ਏ ਤੁਰਦੇ ਅਸਮਾਨ 'ਚ ਤੇ ਉੱਡਦੇ ਨੇ ਧਰਤੀ 'ਤੇ
ਪਰ ਮਾਏ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਾ ਵੇਖੀ ਏਹਨਾਂ ਦੀ ਲੀਰ ਨੀ।

ਸਿਓਂਕ ਲੱਗ ਗਈ

ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਾ ਖਿਆਲ ਪਿਆ
ਅਜੇ ਬੜਾ ਹੈ ਚੰਦਰਾ ਸਿਆਲ ਪਿਆ।

ਸਿਓਂਕ ਲੱਗ ਗਈ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ
ਮੇਰੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਜੰਗਲ ਪਿਆ।

ਨਾ ਕੋਈ ਦਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨ ਓਹਦੇ
ਖੋਰੇ ਅੱਖ 'ਤੇ ਕੈਸਾ ਜਾਲ ਪਿਆ।

ਪੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਬੜੀਆਂ ਦੇਹਾਂ ਥੱਲੇ
ਜੇ ਸੱਜਣ ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਹੈ ਨਾਲ ਪਿਆ।

ਤਾਂਵੀਂ ਪਾਕ ਪਵਿੱਤਰ ਲੱਗਦਾ ਏ
ਹੋਇਆ ਕੈਸਾ ਏ ਕਮਾਲ ਪਿਆ।

ਸੰਗ

ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ
 ਤਾਂ ਉਹ ਫੁੱਲ ਦੇਖਦੀ ਏ
 ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਫੁੱਲ ਕਿਉਂ ਦੇਖਦੀ
 ਜਵਾਬ
 ਤੂੰ ਵੀ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਦੇਖਦਾ।

ਸੁਖਬੀਰ
 ਸੈਨਾ

ਪੰਜਾਬੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ
PUNJABI LIBRARY
www.PunjabiLibrary.com

